

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.
A SZABADELVŰ PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:

Rózsater, Kardos-ház, 16. sz. alatt.

Ide intézendő a lap szellemi részét illető minden közlemény. Kéziratok levelek vissza nem adtnak. Bérmentelen levelek csak ismert kezelő fogadtatnak el.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve:

Egész évre 10 f. r. — Félévre 5 f. r. — Negyedévre 2 f. r. 50 kr. — Egy hónap 1 f. r.

HIRDETÉSI DÍJ:

30 kr. — Nyitási díj minden hirdetésért külön 30 kr. — Nyitási díj minden hirdetésért külön 30 kr. — Nyitási díj minden hirdetésért külön 30 kr.

KIADÓ-HIVATAL:

Rózsater, Kardos-ház, 16. szám.

Ide küldendő az előfizetési pénzek, a kiadás körüli panaszok és áhirdetmények. Hirdetések felvételnek helyben Zichermann H. közvetítés irodájában is.

Az új adótörvényjavaslatok.

n. Szapáry pénzügyminiszter a jövő évi költségvetés huszonkét milliárdnyi deficitjének részleges fődözetelét új adónevekre vonatkozó törvényjavaslatokat adott be az országgyűlés elé.

Azon körülményből, hogy e javaslatok egyike megszünteti a napszámoktól eddig követelt jövedelmi adót, másika a hadmenetességi adónak legalso kategoriát enyhébbé teszi leszállítja, a harmadika pedig a szőlődézsma váltás fizetési módjait az illetők számára elviselhetővé teszi. Nehány idealista újságíró mindjárt azon következtetést vonta ki, hogy a pénzügyminiszter urat mily társadalom politikai indokok vezérelték ezen törvényjavaslatok koncepciójánál. Mintha csak Bismarcknak a „szegény ember védelmében szerzett babérait vágnák, s mintha csak ennek következtében azon elhatározásra jutott volna, hogy a földmiveléssel foglalkozó néposztályok oltalmazójává legyen. Persze, ama főntebb jelzett törvényjavaslatok magukban véve még nem elég jelentősek a tisztelt újságíró urak nagyképi fölfedezésének támogatására, azonban a pénzügyminiszter jelentett be más törvényjavaslatokat is, melyek közül egyik a takarékbetétek nagyobb megadóztatását, a másik a biztosítási járulékoktól nagyobb illeték szedését, a harmadik a cukor- és söradó fölemelését célozza, s még egy negyediket is jelentett be az általános jövedelmi pótlék magasabbra szabításának kecségettel kiállításával — s a törvényjavaslatokat egy kis képelettel igen könnyen lehetett a töképezések osztályának érdekei ellen irányított támadásnak bizonyítani. S könnyen föl lehetett állítani a tételt, hogy imé gr. Szapáry pénzügyminiszter szocialisták követ s az agrárius néposztályok jóllétét az ugynevezett kapitalisztikus kereset-ágak rovására akarja biztosítani.

Sajnáljuk bár, de ellene kell mondanunk a tisztelt újságíró urak e mély elméjű fölfedezésének. Bizonyosan határozott irányt követ gr. Szapáry pénzügyi politikája, kétségtelenül arra törekszik, hogy az adók a keresett és jövedelem arányában helyesen vettessenek ki, s világos azon törekvése is, hogy az adóteher egyforma viselése alól ki ne bújhasson semmi ember fia, de az csak ráfogás, még pedig célza-

tos ráfogás, mintha ő adójavaslataival társadalom politikai irányt követne, s egyik néposztálynak a másik néposztály rovására leendő kiméltését célozná. Ez az adórendszerek oly igazságtalan alapja volna, mely bizonyosan megöszölné magát.

Igaz, hogy a nép legszegényebb osztálya számára, melyhez fájdalom szőlőműveink nagy részét is számítanunk kell, gr. Szapáry törvényjavaslatai mérsékelt teherkönyvesség helyezni kívánják; ez azonban még nem bizonyítja azon, a szocialisták által oly mohó örömmel fogadott föltételt, mintha Szapáry gr. adópolitikájával a népmélt társadalmi tanok szolgálataiba állott volna.

E törvényjavaslatok legtöbbjének szükséges voltát meglevő viszonyaink, a mindennapi élet tanulságai alapították meg. A harmadosztályu keresetadónak megszüntetése mindazon egyénekre nézve, akik minden vagyon és minden állandó üzlet nélkül egyedül a napszámra vannak utalva, a tapasztalás folytán elhalaszthatlan rendszabálynak bizonyult. S különben is nagyon meglehet, hogy e törvényjavaslat az országgyűlési tárgyalások közt némi előnyös változásokat nyer. Mind több több hang emelkedik politikusaink közt arra nézve, hogy a megélhetési minimumot, mely eddig adótörvényhozásunkban ismeretlen, be kell illeszteni adórendszerünk keretébe. S ha ez elv elfogadjatik, akkor a főntebb említett törvényjavaslat igen előnyös formát fog váltani, mert akkor benne lesz foglalva az, hogy egy bizonyos mennyiségű minimális jövedelem, mely az élet fentartásához okvetlen szükséges, egyáltalán kivétel a keresetadó alól akkor is ha ez épen nem napszám — kereset eredménye is. A jövedelmi minimum meghatározása nagy körültekintést igényel, mert bajos egy egész ország összes vidékeinek megélhetési föltételeit egy kaptafára huzni, de szükséges; az országgyűlés bölcsessége fog e részben határozni. De ha a javaslat a szegény néposztályokra való tekintettel a legelőnyösebb formában válik törvényvé, azért annak szocialisták tendenciáit józán észrelve el kell mondanunk, hogy a törvényalkotás, egyrészt bevallása azon ténynek, hogy ez alsó néposztályoknál lehetetlen az — adóvéghajtás, s ha e törvény a legelőnyösebb formát nyeri is, még akkor sem lehet egyb-

nek nevezni mint okos és ésszerű kiméltetnek az azt méltán igénylő néprétegekkel szemben.

Ami a takarékbetétek nagyobb megadóztatását illeti, az is helyes eszme; eddig a nálunk e részben behozott adó kevesebb volt az Ausztriában szokásosnál is; az általános jövedelmi pótlék emelése pedig nem egyoldalul csak a töképezés néposztályokat éri, hanem ház és földtulajdonosokat jövedelmező ületek birtokosait egyaránt.

E rövid szemlélet az új adójavaslato- felett csak azért tartottuk, hogy azon föltevés ellen mintha azok divatos szocialisták politikai irányt követnének, tiltakozzunk. — Józan adópolitika csak pénzügyi célokat követhet, a humanizmus nem gyakorolhatja valamely néposztály rovására, jelszava csak — a szigorú igazság — egyenlő teherviselés lehet. Szapáry javaslatai ez irányban tartalmaz reformokat, nem pedig társadalmi ellentétek fölkeltésére céloz, mint épen az ok, akik e javaslatoknak ily valótlán tendenciát imputálnak.

— Tisza miniszterelnök Szegeden. A kormányelnök Gesztre utazóban Szegedre érkezett. Tisza Lajos környezetével az indóházal fogadta testvérbarátját. A miniszterelnök rövid látogatásának főként az épülő város megtekintése képezte, a kir. biztos társaságában a délutáni órákban az egész várost bejárta. Nagy érdeklődéssel tekintett meg minden nevezetesebb építkezést: a rakpartot, a hidat, a színházat, a városkört, a kaszárnyákat, a nagy mérvű díszes magánépítkezéseket s a körtöltést. A szemlélet után délután 6 órákor ebéd volt Tisza Lajosnál. A kormányelnök este 8 órákor a színházban is megjelent és az előadást végig hallgatta. Tisza Kálmán az éjjeli vonattal a kir. biztossal együtt tovább utazott Gesztre.

— A magyar királyi pénzügyminiszterium részéről ezennel közzétették, hogy az 1879. évi árvíz következtében ideiglenesen Nagy-kikindára áthelyezett szegedi királyi pénzügyigazgatóság Szegedre visszahelyeztetvén, f. évi november hó 1-től kezdve ugyanottan folytatja működését.

— Kálnoky gróf külügyminiszter és Szögyényi osztályfőnök a f. hó 25-én kezdődő delegationalis ésszakra már e hó 22-én érkeznek Budapestre. A közös hadügyminiszter s a közös pénzügyminiszter egy nappal később érkeznek ide.

A maecenás végre is a pénz embere volt, s jogainak érvényt akart szerezni teljes mértékben.

Abban az időben a törvény megengedte, hogy az adóssal a nap feljötté és lemenése között úgy bánjanak, mint fogollyal. Éjjel el távoztathat hazulról szabadon, de csak ha a törvényes határidő alatt hazatért.

Merle tehát arra volt kárthatva, hogy lakásában maradjon, mint fogoly, s csak gázvilágításnál szhatott egy kis friss levegőt s tehetett némi mozgást.

Nagyon könnyen elképzelhető, hogy Merle a nem fizetés pillanatától kezdve az Agnado-hotelben többé meg nem jelent, s a csütörtöki ebédekben ezúttal látható nem volt. S e miatt igazi mérgeledést érzett szivtelen hitelezője ellen, és most még inkább el volt határozva, mint valaha: semminemű módon meg nem engedtetni a bankárt.

Igy telt el egy hét. Merle tökéletes éjszakai denevérré lett s nagy gondja volt arra, hogy napfelkölte előtt ismét otthon legyen.

Egyik reggelén a szerencsétlen vaudevillelista elefedkezett magáról. Honnan jött, és hol töltötte az éjét? Ahoz senkinek sem volt semmi köze. De valószínűleg fontos ok miatt maradt ki, mert mikorra haza érkezett a két ór, már ott állott őrt aajtaja előtt.

Mielőtt kísérletet tehetett volna a menekülésre, rárohantak és galléron csípték.

— A törvény nevében... Kövessen benünket.

— Uraim! uraim! — kiált Merle védekezve. Önöknek nincs igazuk. Most még csak hat óra van, s a nap még nem kelt fel.

A panszlávizmus ellen.

Az ág. evang. egyház kebelében az egyházi autonomia leple alatt utóbbi időben veszályes hazaellenes izgatásokat üzött több panszláv bujtogató, leginkább papok és tanítók. Most az ág. evang. egyház tegnap Budapesten tartott egyetemes gyűlésén az evang. egyház azon lelkes magyar tagjai, kik e bujtogatókat eddig is igyekeztek a maguk körében elensúlyozni, fejére hágtak a panszlávizmus hydrájának, úgy hogy az többé föl nem kelhet.

Az egyetemes gyűlés ugyanis elfogadta Ivánka Imre következő indítványát:

Miután az egyetemes közgyűlés már 1880-ban kimondotta, hogy kötelességének ismeri a panszláv üzemeket az egyházban megakadályozni és arra felügyelni, hogy az evang. ág. hitv. egyházban ily hazafiatlan üzemek elő ne forduljanak, a szövényen levő indítványok pedig csak ezen egyetemes közgyűlési határozat részletesebb formulázását tartalmazták, emnélfogva nem látja helyén levőnek, hogy ezen ügy a kerületekre leszállítsassék; hanem az 1880. évi határozatot megújítván, a következőket határozza:

1. hogy a panszlávizmus terjedése az egész magyar ágostai hitvallásu egyházban minden rendelkezésre álló eszközökkel akadályozandó és a polgári hatóság előforduló esetekben a panszlávizmus terjedésének megakadályozására irányuló hazafias eljárásban az egyház részéről támogatandó;

2. hogy a tanítók és más egyének, kik magukat magyarellenes tüntetésekkel kompromittálták, egyházi hivatalt, továbbá lelkesítő, felügyelő, tanári vagy tanítói hivatalt, az ev. ág. hitv. egyházban akkor sem viselhetnek, ha máskülönbben ily egyházhivatalra okmányilag képesítve volnának is;

3. hogy bebizonyított panszlávizmus az ev. ág. egyházi hivatalok betöltésénél választási akadályul lesz tekintendő és panszláv üzemek miatt megrótt theologusok lelkesítőké választathatók nem lesznek;

4. hogy más alkalmazásban levő tisztviselők ily hazafiatlan üzemek miatt konzisztórium elé állittassanak és felelősségre vonassanak. A szuperintendenseket utasítja az egyetemes közgyűlés, hogy ezen határozatnak fogantatást szerezni kötelességüknek ismerjék.

— Már felkélencze van, — felelt egyik ór, s őn az, a ki későn kelt fel.

Merle megnézte óráját, csakugyan úgy volt. — Minthogy pedig utabban botrányt előidézni nem akart s belátta az ellenszégülés hasztalanságát, átadta magát végrehajtónak.

De azért udvariasan bántak vele. Azt ugyan nem engedték meg neki, hogy haza menjen családjá értesítésére, vagy hogy ruhát cseréljen, de egyik ór hozott berkocsit. A fogoly helyet foglalt, a két ór közre fogta őt, aztán gyors vágatásban elhajattak.

Nem mondhatnók meg, hogy Merle milyen színűnek látta a világot, de rózsás nem volt, az bizonyos. Eszrevehette volna ugyan, hogy a kocsi nem hajt a legrövidebb úton, mely a clichy adósk börtönébe vezet. Meg volt azonban győződve arról, hogy ha kerülön is, de azért oda fog jutni s azért nem törődött vele; s egyszerre a kocsi bekanyargott egy hosszú fasorba, mely egyenest az Agnado-hotelbe vezetett.

Merle, mintha mély álomból rezzent volna föl.

— Hol vagyunk? — kérdé csodálkozó megütöközéssel.

— Ön láthatja jól, — felelt neki.

— Bizonyos formalitásokat kell teljesítenünk, s mi engedelmességek parancsainak.

Merle megsemmisült. Minő megalázás! Bizonyára meg kellett jelenni hitelezője előtt, hogy végig hallgassa szemrehányásait és sértegető szavait. Mit fog felelhetni? Hogy viselje majd magát. A veríték kiverte homlokát, ha rá gondolt. Százszor szivesebben hagyta volna neglánczoltatni kezeit, lábait Clichy börtönében, — ha Clichynek börtöne és lánczai let-

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Költő és bankár.

— Elie Berthetől. —

Minthogy a bor kitűnő, a konyha izletes a társaság válogatott volt, vendégben hiányt nem szenvedett az Agnado párisi bankár estélye. Csak hogy a gazdag ur kis palotájának nemcsak vendégszerető ebéde, pompás salonnja és ritka képtára volt Rubensekkel és Murillokkal, de ott volt a bankház irodája is, s a vendégek, midőn az ebéd és társalgás élvezetének átadták magukat, hallhatták a pénzes zacskók csörgését, ami az épület másik részéből hangzott elő. A csabító csöngés okvetlenül idézett elő bizonyos gondolatokat. Azt nem tudjuk, vajon foglalkozott-e velök Balzac és Briffaut, de Merlének ugyancsak jártak a fejében, s egyik napon, jól megválasztva az alkalmas pillanatot, rábírt a házigazdát, hogy számára a pénztárnál hitelt nyissanak.

A hitel meg lón adva, s Merle igénybe vevé azt: 3000 frankot fizettetett ki magának. Az olyan jól rendezett üzletben, minő az Agnadoé volt, természetesen nem kölcsönözhetek pénzt minden biztosíték nélkül. Így a pénztárnoknak gondja volt rá az összeg kiszolgáltatásánál, hogy Merle arra nyugtatványt állittasson ki. S minthogy az ilyen irat idő meghatározása nélkül el nem lehet, ki kellett rá tenni a visszafizetés évét, hónapját és napját. Különbben pedig nem szorították meg a lejárát határidejét. Midőn az ízlet meg volt kötve, nyugodtan, elégtül szívvvel ment haza.

A lejárát napjáig Merle egyetlen egyszer sem mulasztotta el az Agnado-hotelt meglátogatni, s a csütörtöki ebédekről sohasem hiányzott. Őt mindig a legszívveljesebben fogadták, s kedélye vidám, élcezes volt. Adóssága aggodóvá nem tette, minthogy még mindig volt ideje. Különbben sem volt olyan természetű, hogy időnek előtte elrontsa a jó kedvét.

Közben pedig elérkezett a lejárát napja, s a nyugtatványt előmutatá neki. Ő nem fizetett. De honnan fizethetett volna? Hallgatót tehát, s azt hitte, hogy a nyugtól majd csak megszabadul valahogyan.

Egyáltalán nem; — két nappal későbbben megjelent nála egy törvényszéki szolga; azután jött a törvényszéki fölszólítás, hogy ennyi és ennyi frankot, és ennyi centimezt megfizessen. A dolog kezdett komolylyá válni. Szegény Merle jó ideje ismerte már az ilyen ügyek rendes lefolyását: megidézés, ítélet, foglalás, s aztán... a háttérben a clichy fogság.

Egy pillanatra az jutott eszébe, hogy irai fog hitelezőjének és halasztási időt kér; de az nagyon keveset használt volna, mert a fizetés lehetetlensége csakhamar beállott volna újra. Merlében meg volt az a büszkeség, mely tulajdona a művelt embernek... és a kol-dusnak. Föllátta őt az, hogy egy kérség lealazza magát. Talán kíváncsi is volt arra, hogy vele, a bankár asztaltársával és barátjával szemben meddig fognak menni? S tényleg elmentek addig, a mig csak lehetséges volt: idézés, ítélet, foglalás, mind megtörtént. Végre a szép napok egyikén, két végrehajtó aijtaja elé állott, hogy őt a kimenetelben megakadályozza.

Többé az önámítás lehetséges nem volt.

A helyzet Egyiptomban.

Mindinkább bebizonyul, hogy Anglia vaskarral kíván ugyan tartós állapotokat létesíteni Egyiptomban, de bár e munkát nem hajlandó Franciaországgal megosztani, a portának mégis kész némi csekély részvételt megengedni, hogy magát így biztosítsa az európai hatalmak vádjá ellen. Granville lord külügyminiszter ugyanis a napokban igen színtelen nyilatkozott a csapatok visszahívása felől Musurus pasa londoni török nagykövét előtt. Kijelentette, hogy az eddigi tapasztalatok szerint az egyiptomi kabinét a legjobb akarat mellett sem volna képes regenerálni Egyiptomot s minthogy az angol kormány Európa előtt felelősséget vállalt az ország jövőjéért, feladata már most: éber ellenőrzést gyakorolni a regeneráció művét veszélyeztető befolyások felett, szilárd intézkedéseket létesíteni s az egyiptomi népből meggyökeresíteni azt a meggyőződést, hogy ez intézkedéseknek — Anglia hatalmas védelme alatt — tiszteletben kell tartatni; ehhez képest nagy balság volna a csapatokat kivonni Egyiptomból, míg tartósan ígérkező állapotok nincsenek biztosítva.

Alexandriából érkező hírek szerint a egyiptomi kormány jelenleg ama pénzügyeszek számszerű megállapításával foglalkozik, melyeket Arabi önhatalmulag használt el a közpénztárból, vagy a „lázárdók” később rekvizíció útján ragadtak magukhoz. Egy a mudirekhez intézett parancs most erre vonatkozó nyomozásokat s jegyzékek fölterjesztését rendeli el, melyekben a pénzkivétel és beszedés körülményei is leírandók. A vizsgálatnak, mint látszik, az a célja, hogy a károsodott kincstár a fölkelő vezérek vagyonának elkobása által, amennyire lehet, kártalaníttassék. Az összes párisi lapok Hugo Viktor tiltakozását közlik, Arabi kivégzését ellen. Több lap pedig Gerville párisi ügyvéd és képviselő Arabihoz címzett levelét hozza. Gerville, akit Arabi párisi barátai az ex-diktátor védelmének elvállalására szólítottak fel, az ajánlatot azzal utasítja vissza, hogy nem érti az angol vagy arab nyelvet, kijelenti azonban, hogy Páris leghíresebb ügyvédei közt egy sincs, akit az a „szent feladatot” szívesen el ne vállalná.

Irodalom.

Uj könyvek. A Franklin Társulat kiadásában Budapestben, újabb megjelentek: **Budapest története.** A magyar nép és ifjuság számára. A Budapesti (Budai) tanítóegylet-megbizásából írta Dr. Göz József, fővárosi tanító. Képekkel díszített kiadás. Ára tizenegy forint. **Népszerű nemzetgazdaságtan.** A francia akadémia által a legelső díjjal koronázott pályamű. Írta Block Mór. A tizedik kiadás után fordította s a nép-és iskola könyvtárák használatára átdolgozta Dobóczy Lajos. Ára füzve 40 kr. — **Fiume közjogi helyzete.** Írta Radich Ákos, Fiume városának volt orsz. képviselője. Ára 2 fr. **A latin nyelv szótára.** A kuffókól a legjobb és legújabb szótáriródlomra támaszkodva összeállította Dr. Fialy Henrik kolozsvári egyetemi tanár. I füzet. Egy füzet 40 kr.

Ráth Mór kiadásában egy rendkívül érdekes közgazdasági munka jelent meg: **Az amerikai verseny és a magyar mezőgazdaság.** Írta Szathmáry György. Ára 1 frt. 40 kr. E becses könyvet még bővebben is fogjuk ismertetni olvasóinkkal.

Napi hírek.

— **Tóth Mór** kir. ügyész hosszabb szabadságából tegnap városunkba jó egészségben visszatért. Isten hozta őt.

— **Kedves vendég.** Ma délután érkezett körünkbe Kerek Samu marosvásár-

tek volna, — minthogy most az Aguado-palotában megjelennek, melyben egykor olyan ragyogó szerepet játszott.

Mig ez aggodalmakat átszenvedte, a köcsi megállott a hotel följárója előtt. — Az örök egyike előremet bizonyos értesüléseket szerezni. Nehány pillanat múlva visszatért s halak beszélgetett társával. Merlenek ki kellett szállnia, keresztülment az előcsarnokon, föl a széles márványlépcsőn olyan helyiségbe, melyet eddig nem ösmert. Ott az örök fölcsóliották, hogy foglaljon helyet, mig ők néhány lépésnyire figyeltek mozdulataira, s egyikük azt mondta:

— Legyen türellemmel, majd szólni fognak önnek, ha elérkezett az ideje.

Merle nem tehetett okosabban és várt. Hosszu, nagyon hosszú idő folyt le, a mi több órának tetszett a „Ci devant jeune homme” szerzője előtt. Elkeseredése elérte a legmagasabb fokot. Hat nem volt-e ez betetőzése megszügyenítésének? Végre azt kérdezte öre egyikétől, hogy vajon nem mennek-e el innen mihamarább?

— Ön olyan nagyon siet? — felelt az egyik. Itt csak kellemesebb lenni, mint ott alant, s önnek lesz elég ideje meg is győződni.

Aztán megint elkezdett társával suttogni és nevetgélni.

A délelőtti órák a várakozásban folytak le. Az udvarról nagy lármá hallatszott föl, kocsik robogása, a házból mindenfelől jókedvű nevetés. A boldogtalan vaudevillista magánkivül volt. Föltette magában, hogy a kegyetlen gazdagot, mihelyt elébe kerül, azzal fogja megtámadni: Quousque tandem, Ca-

helyi liceum tanára, ki a Petőfi ünnepélyen Pesten lévén, hazautazóban ide rándult. A sürgöny, melyben jöveteléről barátait értesítette, is versbe volt foglalva. A vonatnál sok barátja várta a megérkezett vendéget.

— **A debr. ref. egyh. tanácsa** okt. hó 20-dik napján d. u. 3 órakor gazdasági ülést tart melynek tárgyai folyó ügyek lesznek.

— **Esküvő.** Geréb Fülöp tekintélyes kereskedőnk házában ma kettős örömmümpet ültek. Két leányának volt ma esküvője: Ilona k. a. é. Gajzágó Béla karczagi aljárásbíróval és Irma k. a. é. Engeszer József ural. Áldást, boldogságot kívánunk.

— **Pályázat.** A debreczeni Fröbel gyermekert egy 300 forint évi fizetéssel ellátott segédgyermekterésznői állás lévén az 1883-ik évi január hó első napjától betöltendő, felhivatnak mindazon oklevéles gyermekterésznők a kik ezen állást elnyerni óhajtják miszerint képzettségüket és e tereni gyakorlatukat, igazoló okmányokkal ellátott pályázati kérvényüket, az egylet elnöke Dragota Sándor-néhoz Debreczenben f. évi november hó 25-ik napjáig annál is inkább adják be, mivel a későbbben jelentkezők fegyelmbe vétetni egyáltalában nem fognak. Poos Gyula egyleti titkár. A választmány megbízásából.

— **Több felnőtt nagy fogoly.** egy macska által elzavartva, elrepült Tóth Mór kir. ügyész ur lakásáról a csapó-utcán. A becsületes megtalálta, ki az elveszetteket elve szíves lesz behozni, a fogoly árával jutalmaztatik.

— **Esküvő.** Krausz Jakab helybeli ifju, folyó hó 25-én, délután 4 órakor vezeti oltárhoz Roth Dávid izr. hitközség eljáró kedves leányát, Eszter kisasszonyt.

— **A szüret az Ermelleken** e hét elején megindult s most javában folyik. A termés mennyiség és minőség tekintetében kielégítő. A szüretelésre nézve azonban nagy baj, hogy a filoxera vész következtében a munkások egyik járásból a másikba át nem bocsátatnak. Ennek természetes következménye az, hogy egyes helyeken a szüret a munkás hiány következtében majdnem szünetel.

— **A magyarországi köztisztviselő gyártmányok** között, egyedül a Baum Miksa fele lett Triestben éremmel kitüntetve kitűnő színeért és jóságáért.

— **Az ellenőrzési szemle** a közös hadseregbeli tartalékosok számára, már két nap óta tart. A jelentések nem valami nagy számban történtek s így figyelmeltjük a még nem jelentkeztettek, hogy ezt a holnapi napon el ne mulasszák, mert az ellenőrzési szemléről való elmaradásuk, kellemetlen következményeket vonhatna maga után.

— **A nagy üstökös** még mindig szépen látható a reggeli órákban fel 5 és fel 6 között. Fehér felhő alakban mutatkozik az égboltozaton és tisztán látható. Farkának vége, mely a legvilágosabb rész, felnyulik egész a házak fölé, magja azonban, a láthatár alatt lévén, egyáltalában nem vehető észre. Az üstökös most már roppant sokat veszített fényéből és így óriási farka nem látható egyfolytában, hanem kisebb-nagyobb megszakításokkal.

— **A Petőfi-szobor-bizottság** Nedoma urhoz, a prágai cseh hírlapírók egylete elnökéhez s a „Politik” főszerkesztőjéhez üdvözlő sürgönyére a következő köszönő választ intézte:

„Végtelen örömmel vettük a Petőfi-szobor leleplezés ünnepe alkalmából a cseh hírlapírók együlete részéről, ön által tolmácsolt magyar üdvözlést; fogadják és kerjük viszont, tolmácsolja ezért az illető testület minden tagjának legforróbb köszönetünket. Felolvastuk az ön táviratát az ünnepi közlakomán is, hol az szünni nem akaró éljenzéssel fogadtatt, jeleül annak, hogy a szabadság és haladás iránt fogékony nemzetek testvérileg megértik egymást. Petőfi nemes és magas szelleme legyen köztünk tovább is a folyvást erősödő összekötő kapocs a testvéri szeretetben. Na zdár!

tilina? Mig ő azzal foglalatoskodott, hogy szavait készítse elő a nehéz pillanatra, fönylik a benső ajtó, s egy szolga tiszteletteljesen, de némi gnyos árnyalással kéri „Merle urat” hogy várják.

E szolgát Merle nagyon jól ösmerte.

Ó volt Comtois, az Aguado-maitre d'hotelje, széles vörös arccsal, fehér nyakkendővel, tág frakkjában, lakkos cipőiben. Mäskor tegezn szokta őt az ancien régime rendszere szerint s találkozásban sohasem mulasztotta el hozzá egy barátságos szót szólani; de ezuttal úgy látszott, mintha észre sem vette volna. Hirtelen mozdulattal állott föl.

— Menjünk. Vezessen ön... legyen valahára vege.

Az örök elmaradtak minden parancs nélkül, leültek ismét s Merle követve a szolgát egy sor szobán, végre kinyitott az utolsó ajtó s egy hangos szó jelenté:

— Monsieur Merle!

Nehány lépés még, s a fogoly állva maradt, elkáprázottan, szinte szédülve. Az Aguado-hotel éttermében volt, — s épen fölcsólgáltak az elé.

Csak most jutott észre, hogy csütörtök van.

Sohasem volt az ebéd olyan fényűző. Az asztal ragyogott a sok csillogó pohártól és pompás porcellántól. Az ezüst-asztaldiszek úgy fényltek, mint megannyi virágcsokor. A szolgák di-zegenruhában jártak alá és föl a szőnyegek, teljesítve kötelességüket. A szarvasgombák pompás illata összevegyült a rózsák és ibolyák szagával, mig a szomszédos asztalon egész sora állott az aranyos ezüstös dugója boros üvegeknek.

Fogadja kiváló tiszteletünk nyilvánítását, melylyel vagyunk.

Hasonló értelemben válaszolt Brabek Ferencnek, Petőfi cseh fordítójának és a lembergi l-nyel ifjuságnak.

— **Marocsics** tábornagy a közös hadsereg egyik legkiválóbb tábornoka meghalt. Egy határőrvideki kapitány fia, 1812-ben született egyik felső-magyarországi faluban, 1831-ben hadnaggyá lett, Olaszországba küldetett s a milánói fölszállásosi törzskarhoz besorozva, bő alkalmat talált kiváló tehetségeinek kitüntetésére. 1839-1843-ban a morvaországi sziléziai és felső-itáliai felvételi munkálatoknál nyert alkalmazást mint főhadnagy, 1844-től 1847-ig pedig a bécsi főparancsnoksághoz volt beosztva. Kitorvén az olasz forradalom, tevékeny részt vett a visoi, privano, uinei, trevisoi stb. itközetekben s különösen a felkelők által már-már elégetett Brenta-híd megmentése által nem csekély érdemet szerzett. Ornaggyá léptették elő s vitéz és eszelyes magatartását személyesen megdicsérte Radetzki, az uralkodó pedig a Mária-Terézia-rend lovagkeresztjével s báró ranggal jutalmazta meg. A Rivoli melletti csatában szerzett érdemeiért a Lipót-rendet nyerte, 1849-ben ezredessé s az ogulini határőrezred parancsnokává lett. 1854-ben tábornoki, 1860-ban altábornagyi rangot nyert; mint a hetedik hadtest parancsnoka, derekasan részt vett a cuntopai véres csatában s 1866-ban tábornagy s belső titkos tanácsosi ranggal tüntetett ki. 1869-ben főparancsnokká nevezetett ki Bécsbe, a mely állásától két évvel utóbb megvált.

— **Ötszörös gyilkosság.** Oplotnitzból (Steiermark) e hó 15-iki kelettel írják a következőket: Ma reggel Oplotnitz lakói elé retentő látvány tárult. Alig valamivel 4 óra után vészkiáltások tudatták a néppel, hogy tűz van, s az álmukból fölriasztott emberek hanyatholok rohantak a veszedelmes színhelyre. Oplotnitztól mintegy tíz percznyi távolságban egyedül álló kis ház állott merő lángban; e ház a köztisztviselő levő Unger Antal czepészé volt, ki családostul együtt lakott benne. Az égő háza belépők szörnyű jelenetet láttak: Unger három gyermeke meggyilkolva feküdt az ágyban, mig az Unger házaspár véreben fetrengett a földön. Az erősen megebeült Unger elbeszélte, hogy 4 óra előtt egy nagy termetű ember jött be hozzájuk fűtykössel, őket „Hoalja budi Jézus Kriszus”-sal (Dicsértessék a Jézus Krisztus) köszönté. s a fűtykössel agyonütötte a gyermekeket, őket leszurta késevel, s a házat fölyujtotta. A gyilkost egy az örültekházból elszabadult egyében, Havranek Lajosban gyanították, ki már egész sor gyilkosságot követett el. A zsandárság igyekezete dacára az örültet mindaddig elfogni nem tudták. Másnap egy parasztasszony jelenté, hogy öt éves fiát elszöktették. Lakása környékén látták Havraneket, s a parasztasszony attól fél, hogy a tebulult magához csalta s talán megölte gyermekét.

— **A báró ur szerelme.** A bécsi pénzvilágban nem csekély feltűnést keltett az a hír, hogy Springer Armin báró, Springer Miksa bankár fia egy városzertre ismert és tisztelt, de szegény hölgyet akar nőül venni. A hölgy, ki magyar születést és hosszabb ideig lakott Budapestben, már nem fiatal, de rendkívül szép és művelt. A bankár és családja mindent elkövettek, hogy a bárót e lépéstől visszatartsák, ráigamzták a szegény nőt s mindenféle nevetésges híreket fogtak rá. Az ifju báró eleinte szilárdul megmaradt elhatározásánál; később azonban a rágalmat mégis elhitte s lemondott a házasságról. Az esküvőnek Párisban kellett volna végezzen, mert s egy ismert jogász már el is ment oda, hogy a netalán felmerült finnciális ügyeket rendezze. A dolog azonban váratlan fordulatot vett, ami persze sok szóbeszédre ad alkalmat.

— **Dramai jelenet a boulevardon.** A hét egyik estéjén Párisban történt. Valamelyik Merle különben is nagy nyencz volt, most meg épen majd meghalt olyan éhes volt. Tekintete most nem az asztalon tévedezett, de a vendégeken futott végig. Itt voltak valamennyien, de még nem ültek, mindannyja helye mögött állott, várva az ebéd kezdetére adandó jelt. A háziúrón Aguado kivül, ott volt minden rendes vendég, s velük együtt Balzac és Briffaut is. A szivtelen emberek kaczagtak, midőn barátjuk siralmas arcát megpillanták.

Merle haragja egyszerre lelapult, s most már szeretett volna száz lányi mélységben a föld alatt lenni. Minthogy mozdulatlanul állott, s nem tudta mit tegyen vagy mondjon, Aguado jókedvű hangon kiáltott rá:

— Ah kedves Merlem, úgy látszik erőszakot kell alkalmaznunk, hogy önt lassuk! Az ördögbe, miért nem jött már három hónapja ebédemre?

— Marquis ur, dadogta a vaudevillista, hisz önnek tudnia kell... azt hiszem, hogy ilyen kínos körülmények között...

— Ah! ugyan hagyja el önben is megvan a szellemes emberek minden hobortja!... De most foglaljon helyet, mert az ebéd kihűlt, s ezek az urak türelmetlenekké válnak.

Aguado leült, és vendégei követtek példáját. Merle azt hitte, hogy almodik; s feje szédült, ingatagul ment az egyetlen üresen maradt helyre — az ő régi helyére és elfoglalta azt. Anélkül, hogy igazán tudná mit tesz, kinyújtotta kezét asztalkendője után, s a Samaczból épített kis tornyocská alatt megtalálta — öröknek iratit, melyek felőrával azelőtt még öreinek kezében voltak.

Az első irat ama szerencsétlen adósság-

boulevard kávéháza előtt több elegans ur állt, nézegetve a járókelőket, kik nagy csoportokban hullámoztak föl és alá. Egyszerre egy elegans hölgy válik ki a közönségből, odaront az egyik urhoz, s mielőtt az csak szólhatott volna is, két csattanó pofont mér rá, így kiáltva föl: „Végre megtaláltalak, nyomorult!” Az ur alig tért magához meglepetéséből, egyetlen ökölcsapással földre sújtotta a hölgyet, kinek kezéből összetörve hullott ki egy üveg, melynek tartalma, valószínűleg valami maró folyadék, szétfolyott az aszfalton. A támadt zürzavart fölhasználta az „érintett ur és eltűnt a sokaságban. A hölgy különben Falliere nevű színésznő, egyik nagyobb boulevard-színháznak tagja, zokogva megleszette el a körülállóknak, hogy boszút akart állani szeretőjén, ki elhagyta őt és — gyermekét.

— **Szenzációs öngyilkosság** tartja izgatottságban, Somogy megye, — székvárosában Kaposvárot a közönséget. Mint ottani levelezőnk írja: egy igen vagyonos s már éltesebb koru uri hölgy, özv. Girardi Károlyné, ki alig öt nap előtt temette el második férjét, egy katona törzsvost, vasárnap a déli órák körül szíven lötte magát. Az esemény híre vilámgyorsasággal terjedt el az egész városban. A nő első férje egykor postamester volt Kaposvárott s nagy ingatlan vagyont s közte egy házat, mely csaknem legszebb magánépülete a székvárosnak, hagyott reá. Kilencz hónap előtt ment második férjhez dr. Girardihoz, ki 8 nap előtt hunyt el Pécsen és holttestét ide szállította, épen öt nap előtt teték örök nyugalomra. Girardin már a temetőskor beteges lett s azóta folyton gyengélkedett. Ily elhárározat azonban senki sem sejtett. Vasárnap a kis kilencz éves fiú, ki Girardi után maradt vele egy nőrokonával együtt kocsikázi küldte, a házból, az összes családtagok is elmentesztette, sajátkezőleg tiszta fehérbe huzta ágyát s arra fekve hajította végre az öngyilkosságot. Az eset roppant feltűnést keltett és általános nagy izgatottságot okozott, mert az egykor „szép és gazdag postamester-né” itt mindenki ismerte. Holttestét dr. Polányi boncoltatta föl.

— **Rejtélyes gyilkosság.** Mint lapunk értesítik, a Fibus község (Arad megye) határában levő községi kutból, egy egészen meztelenre vetkőztetett 30 éves, jó táplált, ismeretlen nő holttestét húzták ki. A holttestet a járási orvos megvizsgálta, s azon külérőszak szomat észlelte. A nő valószínűleg agyonverték, ruháit róla elrabolták és így dobták a kutba. A vizsgálatot az új-aradi kir. járásbírósg megindította.

— **Theodore Barrière.** Néhány nap előtt leplezték le Párisban Theodore Barrière emlékszóbrát. Albert Wolff a „Figaro”-ban ez alkalomból érdekes részleteket közöl a hírneves író életéből. Barrièrenek sok ellensége volt, mert ez néha visszautasított fellépése miatt. Mindig benső szüksége volt, hogy hírneves író társainak valamelyikét gyűlölje. Sok ideig az ifjabbik Dumas részestül ebben a megisteltetésben — persze minden ok nélkül. Egy este Dumas a Gymnase bejárata előtt állott s egy narcosot tartott a kezében, mikor Barrière jött eléje s mogorván köszöntött neki. Dumas ketté vágta a narcosot s egyik felet ezekkel a szavakkal nyujtotta oda a „Filles de marbre” szerzőjének: „A nous deux!” Barrière elfogadta a gýmölcs felet bal kezével, jobbával pedig Dumas kezét szoritotta meg. Karöltve sétált átán a két író éjfélig együtt, mintha évek óta a legjobb barátok lettek volna. Ettől a pillanattól fogva Barrière szükségessé tartotta Victorien Sardouval éreztetni gyűlöletét, természetesen megint minden ok nélkül. — Barrièrenek atyja szintén foglalkozott irodalommal s többek közt Molièrenek prózában írt darabjait versekbe ültette át. A feltékenység és az irigység, melylyel az öreg Barrière fia sikereit nézte, gyakran nevetésgét módon jutottak érvényre. Egy ízben Barrière páholyt ajánlott fel atyjának egy darabja előadása alkalmával. Atyja

levél volt, három ezer frankról szóló, alsó szélén határozott kézírással s szavak: „Ki van fizetve. Aguado.”

A jelenlevők lopva Merlére pillantottak és nevettek.

— Eh! mondá felhalkan Briffaut, ki mellette állt, irni fogsz egy vigjátékot a melynek azt a czimet adod: — „Reggeli és törvényeszi szolgák.”

— Vagy inkább: „Szarvasgomba és végrehajtó” vélte Balzac.

Merle igazi világi volt, s azt most le is bizonyította.

Miután néhány pillanat alatt magához tért, jó évtágygaly fa atozott, de nem sokat, s a vendégek elismerték, hogy még sohasem volt ily vig és élces.

Midőn a bankárnak forró köszönetet mondva feltávozott, a konyha előtt kellett elmennie. A nyitott ajtón keresztül látta előbbi öreit egy asztal körül ülő a szolgákkal és kocsisokkal, s javában nevetgélni. Valószínű, hogy nekik sem volt rossz napjuk.

Mikor később Merle-t a történetekre emlékeztették, kedélyes mosollyal mondá:

— Ah! az írónak abban az időben még volt valami ériéke!

Agnado, Las Marismas marquis nemrég meghalt, s a Rue Lafitteben lakó pénzkirály midőn megtudta, hogy az elhunytak hátrahagyott vagyona husz-harmincz millió, így kiáltott fel:

— Oh! a szegény Aguado, én gazdagabbnak hittem.

Visszautasított „Miuthogy te mat, én sem dore Barrière kitüntették. dühösen fakult volna, ha en kitüntetése v

CS HU

Ha jól jobboldaltja pipáról:

„Kicsi vagy Mégis a kir

Bizony polium ellen lelketlen izgolyt s sokkai a mind.

Még cs ez az egész fehér lovat és hozakodtak e pedig ugyanc a türelmös

Nekik i és az övek i zős ideált di zása volt a r

és az övek i zős ideált di zása volt a r

és az övek i zős ideált di zása volt a r

és az övek i zős ideált di zása volt a r

és az övek i zős ideált di zása volt a r

és az övek i zős ideált di zása volt a r

és az övek i zős ideált di zása volt a r

és az övek i zős ideált di zása volt a r

és az övek i zős ideált di zása volt a r

és az övek i zős ideált di zása volt a r

és az övek i zős ideált di zása volt a r

és az övek i zős ideált di zása volt a r

és az övek i zős ideált di zása volt a r

és az övek i zős ideált di zása volt a r

és az övek i zős ideált di zása volt a r

és az övek i zős ideált di zása volt a r

és az övek i zős ideált di zása volt a r

és az övek i zős ideált di zása volt a r

és az övek i zős ideált di zása volt a r

és az övek i zős ideált di zása volt a r

és az övek i zős ideált di zása volt a r

és az övek i zős ideált di zása volt a r

és az övek i zős ideált di zása volt a r

és az övek i zős ideált di zása volt a r

és az övek i zős ideált di zása volt a r

és az övek i zős ideált di zása volt a r

és az övek i zős ideált di zása volt a r

és az övek i zős ideált di zása volt a r

Visszaütötte az ajánlatot — s azt mondá: „Mint hogy te nem adadot elő az én darabjaimat, én sem akarom látni a tiedet.” Theodore Barrière a becsületlegő keresztjévé is kitüntették. Mikor Barrière atya ezt megtudta, dühösen fakadt ki: „Helyesebben cselekedtet volna, ha engem ajánlalt volna a miniszternek kitüntetésé végett!”

CSARNOK.

Hunyák Pál*)
Írta: Mikszáth Kálmán.

Ha jól emlékszem Szlatkovics a tótok legjobb poétája énekelte egyszer igen szépen a pipáról:

„Kicsi vagy, alig érsz egy garast vagy kettőt
Mégis a király is read veti szemét.”

Bizony ma is jobb volna a dohány monopólium ellen dalolgatni, mint hogy fölzavarják lelketlen izgatók a becsületes tót nép kedélyét s sokkal rosszabb hirbe keverik mint a minő.

Még csak néhány évizedt s velünk érzett ez az egész nép. Sem mi nem emlegettük a fehér lovat és a veres kantárt, sem ők nem hozakodtak elő vele; megfirtünk egymással, pedig ugyanacsak összebujtunk keskeny helyen; a türelme ösvényen.

Nekik is az fájt a mi nekünk, poétáink és az övék is közös keserűségről daloltak, közös ideált dicsőítettek. Az idegen járom lerázása volt a nagy törekvés, mely a szivekben élt, s mely a regényes erők, hegyek között csengett szomorúan. Szellő is azt sohajtotta, méla furuiya-sipban is ez a vágy sirt.

... S most hogy le van rázva az idegen járom, — az országharibó proletárok még mindig ezeket a régi nótákat dudolják a tót nép fülebe: rázza le már egyszer az idegen járom!

Csak hogy most már ez az idegen járom nem az osztráké, hanem a miénk — a magyaroké.

Van egy hangzatos „tót himnusz”, viharos, habóritó. Elmondja meddig terjed az a hatalmas ország, mely az ő hazájuk. Bizony elér az a híres Tatrától a balti tengerig. Ural és a Kaukasz, a nemzeti hegyek. A Garam lecsogó habjai, a kékvízű Volganak felelgetnek. Az aztán bezeg a diskurzus!

A hymnusnak tetszős dallama van, belopja magát a fülekre, s onnan talán később a szivekbe is.

De ez még nem minden, panaszunk se volna, ha csak ez a hymnus lenne.

Mert megtanulják ugyan, mint a hogy megtanulnak minden kellemes nótát azok a szűz lények s delceg szelid csunálé nyok, kiknek az apáik még velünk szemláltak negyvenyolczban a tábori tempot:

„Szeno-szlama, Szeno szlama.”

(T. i. „széna-szalma” a szerint, a mint vagy a széna lábat vagy a szalmást kellett mozdítani masirozás közben.)

Hát mondom megtanulják, de az magában véve nem volna valami nagy baj, az arzenikum sem ő kis mértékben beadvá, hanem az már aztán öreg hiba, hogy a nótának magyararzői is vannak, — még pedig veszedelmesek.

Ez az agitator had pedig minden inkább de nem lusta. Bejárják a falvakat, érintkeznek a néppel, izgatnak, lármáznak, lelkesítnek, véres reményeket, beteges ábrándokat ültetnek a tótok szívébe, a minél pedig porhanyóbb földet, melancholikus nagy fantáziájú hegyi nép lévén, szinte lehetetlen találni.

Az agitatoroknak nagy segítségére vannak a papok és a néptanítók. Van ezek közt sok fanatikus bolond, a kiknek nem használ sem rendszabály, se felvilágosítás, de még ez az én írka firmam sem: ezeknek a vizkura kell csak, de a tulnyomó rész gazemberekből áll, kik azért hirdetik a pansziáv eszméket, mert vagy a befolyásukat nevelni, vagy ez a kenyérkeresetük: hát ezeket bizony jó volna az állam kenyérére fogni. Szegények vagyunk, de ez még kifutja számukra.

Hanem hát még az agitatoroknál is veszedelmebb predikátor — a rubel.

Mert a kit sem a hymnus el nem tántorít természetes gondolkodásától, sem az agitatorok, annak akkor megmutatják a muszka rubelt.

De már az úgy tud beszélni, hogy lehetetlen el nem himni minden szavát. Az orosz rubel csengőbb a nemzeti dalnál, a csalogató mézes szónál, az orosz rubel nagy szónok, a ki sohasem sül fel és a kit a süketek is meghallanak.

De már egy kissé hosszadalmas is vagyok, tekintetbe véve, hogy tulajdonképen novellát írok erről a tárgyról és nem száraz értekezést.

Novellában pedig azt várná tőlem minden jó ízlésű olvasó, hogy ne kapkodjam el a vezérczikiről elől az ő pompás mondásait, hanem beszéljem el a magam történetét, a mit kigondoltam, vagy a hogy tudom, aztán menjen isten hírelve s hagyjam csendesen el aludni.

Jól van hát isten neki, elmondom az én Hunyák Pálom történetét, vagy is tulajdonképen az én történetem Hunyák Pállal. Mert az nem mindegy!

Hunyák Pál, mint előre látható, tót ember és paraszt gazda egy felvidéki faluban. Hogy honnan ismerem én Hunyák Pált, a ki eddig még se nem volt követjelölt se nem irt semmit?

*) Mutatvány a „Magyarország” cím alatt a magyarosodás érdekében megindított új havi folyó irattól.

Hát én Hunyák Pált onnan ösmerem, hogy mikor a nagybátyámmal voltam kétszer életemben (hat évelőtt s most a mult hetén), mindig a szomszédja a szóban forgó Hunyák Pál vitt el szekeren a vasutig.

Nem gondoltam akkor s utközben sem gondoltm rá, hogy én valaha nekrológot fogok írni Hunyák Pálról sem arra, hogy novellát (nem úgy nézett ki szegény pára az ócska báránypör sikkájában és a foltos halinában), mégis visszaemlékszem mind a kétszer, hogy miről beszélgettünk. Van azzal ugy az ember!

Különbön intelligens ember; — persze tótnak, és nagy méhész gazda.

Első ízben arról kérd zösködtem tőle: kinek szokta eladni a mézet s illetőleg a sejteteket, mire ő így válaszolt:

— A tótoknak uram! A tótok ősszel eljönnek a falunkba s megveszik jó pénzén.

— Hiszen keudek is tótok — mondám nevetve, — hat miért beszél olyan lenézőleg a tótokról?

— Hát i-zen mi is úgy beszélünk... viszonzá nemileg sértődve — de mégis más az még se vagyunk mi tótok.

Megvalloim valami olyan megnyugtató édes érzés csiklandozta meg a szívemet, mintha valaki egy darabka czukrot harapna szét a vadalmában, a mikor bele vágja a fogát.

Most hat év után megint összehozott a sors Hunyákkal. Ezek a tótok soha sem öregszenek, epen olyan mint azelőtt volt, csak a halna kopottabb meg a sapka.

— No meg a fiam is megnőtt azóta — monda Hunyák szabadva. Mert neki sehogy se tetszett hgy én nem találtam most mástformának. (Nem jutott eszembe hogy bíró lett.)

— Nos remelem magyar szóra adja a gyereket szóltam, mivelhogy a fiára került a beszéd.

— Minek az neki? felelte fanyarul. Csak az anyai nyelv édes, a többi mind keserű.

— Éj ej Hunyák! Hiszen nem így beszélt valamikor!

— Mert bolond voltam. Mit tud az ilyen paraszt ember a világról? Miukat ugy tartanak a magyarok mint a kutya.

— No lám Hunyák!...

— A vér csak vér, uram; soha sem válik vízzé. A kik egyforma vér vagyunk, egyformán érzünk. Egy vályok csak egy vályog. De sok vályog sok ház!

— Hol tanulta ezeket a bolond dolgokat?

Hunyák Pál sohajtott

— Az ilyen szegény paraszt szívben is lehet szabadság és szeszretet.

— Már hogy ne lehetne... nagyon lehet.

— Valaha miénk volt ez az ország egészen: most ide szorítottak a kövek közé. A jó földet, az alvidéket a magyarok lakják és még adót se fizetnek: mi a rossz föld után is fizetünk.

— Ejnye, ejnye Hunyák! Hiszen az adó a király s az egyformán vetteti ki minden alattvalóra.

Hunyák a fejét csóvalta kétkedőleg

— Nem lát a mi adónkból a király egy rozsz garast sem. A magyar urak elkártyázzák. Aztán gondolja meg az ur, hogy a tót negyszer annyi erővel, fáradsággal dolgozza be a földjét, mint az alföldi ember s mégis négyszer több terem annak...

— Elből az következnek persze — vágtam közbe nevetve — hogy az isten is a magyarokkal tart.

— Ugy van! Az is! — szölt keserűen — mert ha nem velünk tartana, már régen ugy lenne minden magától, mint a hogy lesz majd muszájból.

— Kitélt hallotta ezt?

— Rájöttünk mindnyájan — Szólt Hunyák sötétlen.

Elhallgattott. Én sokkal jobban. Elgondolkoztam ezeken a dolgokon, míg a Hunyák koscsijának kerekelt egyre kurutyoltak a vérel szerzett föld kátyúiban.

Te azonban ne gondolkozz el nyájas olvasó a Hunyák Pál beszédén... legyen ez te néked csak novella, mert ha nem annak keresztelném hát el se olvasnád.

Megcsaltalak, mert jobban szereted ha megcsalnak Novellám igazi címét is csak ide hátul írom ki hogy: Utazás Oroszország felé.

Utazás — még pedig gyorsabb lovakon mint a Hunyák Pál két sárgája.

Vegyesek.

— Modern amazonok. A párisi előkelő hölgyvilág válságos szenvedélyvel gyakorolja magát a lövésben s vívásban. De nemcsak időtöltésül szolgál nekik e mulatság, hanem néha komolyan hasznát veszik s egy kicsit rájlesztnek az erősebb nemre is. Így de Salles grófnőről mesélnek egy kis érdekes adomát. Olaszországi utja alkalmával a grófnőnek férje egy öreg tábornokot mutatott be, ki híres volt arról, hogy nem sokat ad a hölgyekre s nem egykönnyen ijed meg tőlük. A tábornok ez alkalommal sem tagadta meg magát s több kértelmű sikamlós történetet mesélt el. A grófnő megbotránkozva hagyta oda a társaságot. Másnap a tábornok a grófnőtől egy kis csejtáblát kapott, melynek fekete központját a grófnő — mint a tábornokkal tudatta — 25 lépésről lötte ki. Mars fia megérté a czelzást s a grófnőtől bocsánatot kért udvariatián viseletéért.

— A pesszimista. „Mondd csak papa, mi az a pesszimista?” — kérde egy tudnivalógó fiú. „A pesszimista, fiam, olyan ember, a ki ha az égbe jutna, még ott csupa kivetni valót találja” — válaszolt az atya.

— Fegyven czeke leleményessége. Dartmoor

fegyházban, a fegyverek szökést terveztek és terük keresztülvitelére összeküvést szerveztek. A foglyok titkos egyetértéssel elhatározták, hogy az ebédre feltálat huson talált csontokból álkulcsokat készítenek s egy este felnyitják ezekkel a kulcsokkal a zárakakat, az öröktől elszedik a többi kulcsokat és ily módon valamennyi fegyverzet kiszabadítják a fogságból. A tervet azonban felfedezték és a csontokból készített álkulcsokat elszedték tőlük.

— Egy amerikai lányka önmagáról. A hardincounyi (ohiói) hetilap egy fiatal lánytól a következő választ közli egy házassági ajánlatra: Bájos, tizenyolcz tavaszt élt lányka vagyok, tökéletes minden tulajdonságomban; szemim feketék és oly tüzesek, hogy bátyám mindig emmel gyújtja meg Havanna-szivarjait, fogaim olyanok, mint az igaz gyöngy; orcám akár a gránátalma, keblem teli van epedéssel és szerelemmel; természetem olyan karesu, hogy közepén kette lehet csapni egy lovarostorral. Testem színe fehér, mint az alabastrom, lábaim oly csinosak és picinyek, hogy alig láthatók, kivéve ha magam akarom őket megnutatni, kezeim olyan üdék és puhák, akár a zsöngye virágok; a fiatal orvos, a ki gyakrabban megszorítja, azt állítja, hogy csontok s csenek benne. Bátyámat kivéve, még soha fiatal embert meg nem csókoltam. Csak néhányszor loptak tőlem csókot, a midőn vasuton keresztülméltünk valamelyik alaguton a sötétben. Pompás, elegans és gazdag ruháram van, benne 6 selyem, 20 alapacca, 12 calicoruba, 3 bársony és 6 selyemköpeny, azonkívül bőven premes öltözékek is. Szoknyám van hat, ingem csak egy. Tudok kecsizni, lovagolni, énekelni, játszani, főzni, sütni, foltozni, himezni, s már öt éves koromban magam varrtam föl bátyám nadrágjára és ingére minden leszakadt gombot. Kedelyem vidám s annyira tele vagyok trefával, mint dobozaival a gyógyszerész. Szüleim németek, de én amerikaivá lettem; beszéllek több nyelvet, de az angol legjobban. Ha tehát én, uram, engem menyasszonyául és nejeül választ, szerzek magamnak még egy gyűrűt és egy pár vízhatatlan nagy pár csizmát, hogy követhessem őt az életben arkon-bokron keresztül — „for ever!” Azon esetre, ha önek a házasság utánra megromlanak a gyomra, tartogatók készletben egy hódón sós heringet. M a r y. — Utóirat. Válaszban okvetlenül ugy írja a nevet: Mary, mert az ualmas nemet „Marie” vagy „Mária” kiállhatatlan előttem.

— Egy japán hírlap temetése. A japán kormány nemrég betitotta a forradalmi magartatású „Kosi Simbun” című, Tosa városában megjelenő hírlapot. Ez újság szerkesztői meghívták a lap előfizetőit a lap temetésére, tudatva egyuttal a kormány betiltó határozatát. A meghatározott órában több ezer ember jelent meg a szerkesztőség előtt; a szerkesztők a lap legutolsó számát betették a koporsóba, valukra vették és kivittek a városból, hol a mezőn már készen várt rájuk egy nyitott sir. A szerkesztők itt beszédrel emlékeztek meg a lap felől, melyet aztán koporsóstól együtt lebecsátottak a sirba. A jelenlevők mindenike vetett utána egy göröngyöt.

Közgazdaság.

A budapesti terménycsarnok távsürgönye

— Budapest, okt. 18. —

Bár a kínalat és vételdek méréseket volt, mindazonáltal jól tartott árakon elkel 15,000 mm. buza. A többi gabonanemekben a forgalom gyenge hozatal miatt kórlátolt maradt; irányunk atlag szilárd.

Legmasabb ár volt 81.5 k. tiszavidéki-buzáért 9 frt, 95 kr, míg ellenben legkisebb ár gyanánt fizetett 75 kilós oláhországi buzáért 8 frt. 25 kr.

A mai napon történt vásárlások közöl következő kötecs jutottak tudomásukra:

Hivatalosan jegyztetett:

- Szokványbuza tavaszra 9.37—9.40.
- Szokvány buza őszre 9.25—9.27.
- Bánsági tengeri 1883. május—júniusra 5.90—5.93.
- Szokványzab tavaszra 6.28—6.30.
- Szokványzab őszre 6.26—6.30.

— A magyar északkeleti vasut bevételi kimutatása: 1882. sept. havában 286,748. 1882. jan. 1-től 1882. sept. végéig 2,144,010. 1881. jan. 1-től 1881. sept. végéig 1,895,759. A mult év hasonlódzakához számítva: 248,251. Budapest, 1882. oct. 16. Az üzletellenőrség.

Miert alacsonyok a gabona árak Alacsony gabona-árak okául a spekulációt jelöli meg az észak-amerikai Egyesült-Államok budapesti consula, egy állama kormányához a magyarországi gabonaüzleti viszonyokról küldött jelentésében határozottan kiemelve, hogy a gabona árakat a spekuláció által az amerikai aratásról terjesztett túlzott hírek nyomták le. Ezen túlzott híreknek természetesen nemcsak Magyarországon, hanem az összes európai országokban, sőt még magában Amerikában is meg volt hatásuk, s így — mint egy amerikai lap magát kifejezi — „a termelők munkájuk igazságát jutalmának egy részétől megraboltattak.”

Az idej amerikai aratás ugyan kétségtelesenl kitűnő volt, de nem igaz, hogy a buza-termés 600,000,000 bushelre, a rozstermés pedig 1,700,000,000 bushelre rugott volna, mint azt egy német kereskedelmi lap is czéltatosan

híresztelte, s ha marad is valami kivételre, az korántsem annyi, a mennyi az árakat ennyire lenyomhatná.

— Az európai bankok aranykészlete. Az aranykivitel az amerikai Egyesült-Államokba, mely közeli kilátásban van, az európai nagy bankokat más helyzetben találja, mint a milyenben az előző években volt. Míg azelőtt, főképp az angol bankot vettek igénybe, ez idén az amerikai szükséglet nagyobb részét a francia bank által elégettették ki, mivel ennek arany készlete szaporodott, míg ellenben a másik két bank nagyobb aranyösszegeket volt kénytelen kiadni. Egy francia szaklap a londoni, párisi és berlini jegybankoknál az aranykészletben történt változásra vonatkozólag, mely 1880. 1881. évek utolsó öt hónapja alatt és az 1882. évi aug. óta mutatkozott, érdekes kimutatást közöl, mely szerint a három nevezett bank október elején következő volt: angol bank 1880-ban 23.3 millió, 1881-ben 21.6 millió, 1882-ben 21.4 millió font sterling; francia bank: 1880-ban 684.3 millió, 1881-ben 607.1 millió, 1882-ben 988.1 millió frank, német birodalmi bank: 1880-ban 531.6 mill., 1881-ben 501.5 millió, 1882-ben 503.2 millió marka. Míg a szerint az angol és német bankok készlete megfogyott, e nevezetesen az előbb nevezett arany készlete jelentékenyen csökkent, a francia bank arany készlete tulajdonadóm emelkedett. Az angol bank ugyanis, agusztustól, vagyis attól az időponttól kezdve, midőn az ő-szi szükséglet kezdődik, december végeig 1880-ban 4.4 millió font sterling 1881-ben 4.9 millió font sterling vesztett. Ha az angol bankot ebben az évben ugyanannyira igénybe venne, mint az előző években, akkor aranykészletének kerek 18 millió font sterlinget kellene tenni, a mi oly eshetőség, mely ellen a bank kamatlatfelemelés által biztosíthatja magát. A német banktól aligha vonhat magához jelentékenyebb aranymentyiséget, mivel aranykészlete szintén nem nagy s azért további csökkentése ellen védekezni kellene. Ily körülmények közt annál bizonyosabb, hogy az amerikai aranyszükséglet fődözésére a francia banknak közel egy milliárd frankot tevő aranykészletet fogják igénybe venni. Egészben véve az idén az európai pénzpiac nincs rosszabb helyzetben mint két évvel ezelőtt. A reudelkezésre álló arany csupán helyet cserélt ugy hogy most Párisban van, míg azelőtt Londonban volt.

Sorshuzás.

Török nyeremény kölcson. Huzás 1882. okt. 1-én Konstantinápolyban: Nyertek: 300,000 frankot: 524891. sz. 25,000 frankot 1204268. sz. 10000 frankot 698503 és 801873. sz.

Legujabb.

A „Debreczeni Ellenőr” eredeti táviratai. Budapest, okt. 19. (Érk. d. u. 2. ó.) Király ő felsége e hó 23-án kihallgatást ad. Előjegyzések a kabineti iródban teendők.

Bécs, okt. 19. (Érk. d. u. 2. ó.) A N. Fr. Presse jelenti, hogy a trieszti merénylő Oberdank halálra ítéltetett. A triezsi Bécse ment kegyelmet kéri ez uralkodótól. — A pénzügyér fehtalmazza az állampénzüárokat az egységes államadósság szelvényeit 20-tól fogva beváltani.

Budapest, okt. 19. (Érk. d. u. 2. ó.) A pénzügyi bizottság mai ülésében a vallás és közoktatási költségvetést tárgyalta.

Kattaro, okt. (Érk. d. u. 2. ó.) A montenegrói határ hosszában bandák alkulnak. Hírlík hogy összeütkezések is fordultak elő.

Vasuti személyvonatok menetrende.

Indul	
Budapestre, Csiglére Nagyedradra:	délután 11 óra 57 perczkor.
este 9	
Nyiregyhádra, Miskolcra,	reggel 7 óra 57
d. u. 8	89 perczkor.
Szatmárra, Királyháza:	reggel 4 óra 15 perczkor
délután 3	49
Erkezés:	
Budapestre, Nagyedradra:	reggel 3 óra 45 perczkor.
d. u. 8	19
Miskolcra, Nyiregyhádról:	d. u. 11
43 perczkor,	este 8
47 perczkor.	
Szatmárról, Királyhádról:	délben 11 óra 27 perczkor
este 8	30

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos Vértesi Arnold. Főmunkatárs: Karczag Vilmos.

Nyilt-tér.

dus választékban olcsóbban mint bárhol, kaphatók

BAUM MIKSÁNÁL.

A budapesti értéktőzsde hivatalos árjegyzései október 18.

Befizetés	Értékpapírok		Befizetés	Értékpapírok		Befizetés	Értékpapírok	
	Utolsó árkelet	Utolsó árkelet		Utolsó árkelet	Utolsó árkelet			
	penz	árú		penz	árú		penz	árú
Allamadósságok.			c) Gőzmalmok.			Magy. arany v. ezüst		
Magyar aranyjár. adómentes 6%	119.30	119.50	500	553.—	555.—	5—	118.—	119.—
Magyar papírjárdék " 4 "	87.25	87.50	500	1240.—	1250.—	" jelzálogbank " 5 1/2 "	101.—	102.—
Magyar vasuti kölcsön 120 frt.	135.—	135.25	200	221.50	222.50	" " " " " 5 "	98.25	98.75
" " " " " egyes db.	135.—	135.25	500	560.—	580.—	" " " " " 6 "	—	—
" " " " " gőmőri áll. zálogl. 5	—	—	160	250.—	251.—	" " " " " 5 1/2 "	100.20	100.50
" " " " " 1869. kel.v. áll. kötv. 5	90.50	91.—	200	353.—	354.—	" " " " " 4 1/2 "	100.10	100.35
" " " " " 1873. " " ar. v. ez. 5	109.75	110.25	1000	1150.—	1160.—	" " " " " 4 "	95.—	95.30
" " " " " 1876. " " ar.	94.50	95.—	300	437.—	439.—	Pesti magy. keresk. bank " 6 "	101.50	102.—
" " " " " nyeresémméltósón 100 frt.	117.25	117.75				" " " " " 5 1/2 "	101.50	102.—
" " " " " 50 frt darab.	117.—	117.50				" " " " " 6 "	99.—	99.50
Tiszai és szegedi kölcsön 4%	109.50	110.—	d) Közlekedési vállalatok.			Elsőbbeségek		
1871-ki magyar államkölcsön 5 "	—	—	200	173.—	173.50	A föld-fiumei vasut " 5%	96.50	97.—
1873-ki " " " " " 5 "	—	—	200	169.—	170.—	" " " " " 1874 kib. " 5 "	95.50	96.—
Földterhm. kötvény magyar 5 "	99.—	99.50	200	143.50	144.—	Bátaszék-dombóvár zék. " 5 "	93.—	93.25
" " " " " 1868. zár. 5 "	97.—	98.—	200	164.50	165.—	Dunagőzh.-társ. " 5 "	—	—
" " " " " temesi " 5 "	98.—	98.75	200	164.25	164.75	" " " " " 5 "	—	—
" " " " " 1867. zár. 5 "	97.—	97.50	200	—	—	" " " " " 5 "	—	—
" " " " " horv. orsz. 5 "	—	—	200	143.—	144.—	" " " " " 5 "	—	—
" " " " " erdélyi " 5 "	98.25	98.75	200	163.50	164.50	Éjszakai vasut. " 5 "	91.—	91.25
M. jelz. urb. váltás. kötvény 5 "	93.50	94.—	200	167.—	168.—	" " " " " aranyban " 5 "	—	—
K. horv.-szláv. jelz. földv. 5 "	—	—	200	316.—	316.50	" " " " " " 6 "	—	—
Szőlődezsma váltás kötvény 5 "	98.—	98.75	200	226.—	228.—	Magyar galicziai vasut " 5 "	—	—
M. kir. kamatos pénztárjegy " 5 "	—	—	200	248.25	248.75	" " " " " II. kibocs. " 5 "	—	—
Egyes. államad. papírban 4 1/2 "	76.60	76.90	500	602.—	605.—	Magyar nyugoti vasut. " 5 "	—	—
" " " " " ezüst kamat jan. jul. 5 "	77.30	77.60	100	329.—	430.—	" " " " " 1874. kib. " 5 "	—	—
" " " " " apr. okt. " 5 "	77.30	77.60	200	255.—	260.—	M. vasut-els. kölcs. beruh. " 5 "	108.75	109.25
Osztr. aranyj. 4% kamat. " 5 "	92.50	93.—	e) Takarékpénztárak.			I. Erdélyi vasut " 5 "	91.50	92.—
Osztr. papírjárdék adómentes 5 "	119.50	120.50	50	51.—	53.—	Győr-sopron-ebenf. vasut " 6 "	—	—
" " " " " államad. 1854. á 250 frt	130.—	131.—	100	—	—	Kassa-oderbergi vasut " 5 "	—	—
Kisorsolás 1860-ból á 500 frt	134.50	135.—	300	533.—	535.—	" " " " " eperj.-tarn. v. m. r. " 5 "	94.—	94.50
" " " " " 1860-ból á 100 frt	171.—	172.—	1000	4800.—	4825.—	" " " " " osztr.-v. 1879. kibocs. " 5 "	—	—
" " " " " 1864-ből á 100 frt	171.—	172.—	200	538.—	540.—	" " " " " m.-v. 1879. kib. ar. " 5 "	—	—
" " " " " 1864-ből á 50 frt	104.—	104.25	100	—	—	Osztr. állami vasut " 5 "	—	—
Pestv. kölcs. 1870-ből " 6%	104.—	104.25	100	—	—	Tiszavidéki vasut " 5 "	—	—
" " " " " 1871-ből " 5%	98.—	98.50	50	—	—	Budapesti lánchíd " 6 "	103.50	104.—
Budapesti kölcs. 1880. " 5%	34.50	35.50	100	—	—	Budapesti malom " 6 "	—	—
Szerbiai nyeres. kölcsön " 3%	—	—	100	—	—	Kösz. és téglagy. kötelezv. " 6 "	96.50	97.25
						L'oyd- és tőzsde épület " 5 "	—	—
Részvények.			f) Különböző vállalatok.			Magánsorsjegyek		
a) Bankok.			105	114.—	115.—	Oszt. hitelintézet		
200	Által. magyar munic. hitelint.	202.—	80	—	—	Budavárosi sorsjegy		
126	Angol-osztrák bank	124.75	150	154.—	155.—	Keglevich " 19.—		
100	Budap. bankegy. részv. társ.	112.—	400	684.—	686.—	Pálffy " 39.50		
200	Franko-magyarbank	—	200	400.—	405.—	Pénznemek.		
200	Horvát leszámítól-bank	—	200	—	—	Cs. kir. arany (vert)		
100	Budapesti iparbank	54.—	210	—	—	" " " " " (kör)		
100	Központi ipartárs. hitelint.	—	200	—	—	Osztr.-magyar 8 frtos arany		
100	Magy. ált. földhitel-részv. társaság	—	500	—	—	20 frankos arany		
200	Magy. általános hitelbank	232.50	85	161.50	162.50	Török arany lira		
200	Magyar jelzálog hitelbank	—	100	—	—	Oszt. és magyar ezüst.		
200	Magyar leszám. és pénzv. b.	120.50	100	—	—	Német birod. bankjegy. 100 m.		
160	Magyar országos bank részv. társ.	101.75	100	127.—	127.50	Váltók árfolyama (3 óra).		
300	Oszt. hitelintézet	—	100	115.—	116.—	Német bankp. 100 n. b. m.		
150	Oszt. magyar-bank	302.80	200	227.—	229.—	Amsterdam 100 holl. frtért.		
500	I. magyar iparbank	828.—	400	660.—	665.—	Brüsszel 100 frankért.		
500	Pesti kereskedelmi-bank	185.—	200	342.—	345.—	Páris 100 frankért.		
500	Pesti m. ker. b. előv. j. n.	576.—	200	50.—	51.—	Marseille 100 frankért.		
100	Sziszeki hitelbank	—	200	277.—	282.—	Svájci pénzp. 100 frankért.		
100	Unionbank	—	200	—	—	Zürich 100 frankért.		
			200	106.—	107.—	London 10 font sterlingért.		
			160	267.—	268.—	Szentpétervár 100 rubelért.		
						Milano 100 lire nuovo ital.		
						Záloglevelek.		
						Magyar földhitelintézet		
						" " " " " 5 1/2 %		
						" " " " " 5 %		
						" " " " " 4 1/2 %		

TISZTELT KÖZÖNSÉG!

Bátorkodom tisztelettel jelenteni a n. é. közönségnek, hogy itteni

férfi szabó-üzletemben

a már megérkezett őszi és téli szövetek megtekintés és megrendelés végett szolgálatára állanak.

Kész férfi ruha-raktáram

saját szabású és gyártású őszi és téli öltözékekkel már fel van szerelve, hol is az alku nélküli árak készpénz fizetés mellett jutányosan számítatnak. A tapasztalt pártfogást ezutánra is kérve, vagyok a n. é. közönségnek

alázatos szolgálja

Szedlák József,

férfi szabó.

Arverési hirdetés.

A néh. Molnár György hagyatéki esődtömege és özv. Molnár Györgyné közös tulajdonát képező 1200 ötelj számú mintegy 1000 holdnyi kiterjedésű 39304 frt 50 kr-ra becsült nyírbelteki egész birtok a esődhitelezői választmány határozata folytán folyó évi november hó 22-ik napján d. e. 9 órakor mint egyetlen határidőben Nagy-Kállóban a kir. bíróság hivatali helyisé-

gében szükség esetében becsárón alól is nyilvános árverésen eladatni fog.

Erről venni szándékozók azzal értesítetnek, — miszerint minden egyéb feltételek és egyéb tudni valók tárgyában felvilágosítást készséggel ad az alólírt.

Dr. Kemény Mór,

esődtömeggondnok Debreczenben piacz 1899. sz. alatt.

MARCHAL J. szállodája

AZ „ANGOL KIRÁLYNŐ”-HÖZ BUDAPESTEN.

Van szerencsém mely tisztelettel jelenteni, miszerint a nemzeti casino vendéglőjét 20 évi vezetés után elhagynom és a legjobb hírből álló

szállodát az „angol királynőhöz” Budapestben átveszem.

Ezen szálloda a legegészségesebb és az új kor igényeinek megfelelőleg a legnagyobb kényelemmel van berendezve; főtörkvésem oda fog irányulni, miszerint mérsékelt árak, figyelmes szolgálat és mintaszerű tisztaság által a magas uraságok és m. t. utazók becses kívánalmának minden tekintetben megfelelhessenek, valamint, hogy a konyha, piucze és kávéház eddigi kitünő híret személyes vezetésem alatt továbbra is megtarthassam.

Midőn még az eddig bennem oly nagy mértékben helyezett bizalomért köszönetet mondának, kérem azt irántam és új vállalatomnál jövőre is megtartani.

Budapest, 1882. szeptember hó.

Mely tisztelettel MARCHAL J.

ARJEGYZÉKE

BIGNIO JÁNOS első buza-keményítő gyárának DEBRECZENBEN.

- 100 kg legfinomabb Crystal keményítő frt 28.—
- 100 kg legfin. csipke keményítő " 22.—
- 100 kg közép finom " " 18.—
- 1 duz. kék viz " " .65
- 1 könyv indigó kékítő " " 1.—
- 1 " " szinte " " .80

Nagy raktár

BIKFASZÉN és KOAKSBÓL,

darabos és törött, a darabos különösen fűtésre nagyon alkalmas és illendő árt kapható.

Átvételi jegyek

a vörös-kereszt sorsjegyekre

huzás 1883. január 2-án. Főnyeremény

200.000 forint,

hónaponkénti részletfizetésre darabonként 1 frt, öt darabnál 5 frt, s így tovább.

Schreiber G. E.

bankház, Budapest, Kristóffy 6. sz.

R. ó Ide intéződé e levelek vis

Hogy

(T.) H nek, hogy e mondom, h lom. Abból, veből kiolv megirtam, a riut ha nem ugy megfigy elbre megm hogy jövend A sajtó régen irtam den reformo tehát mondí pedig, hogy voltam róla élek. Kiindól, hogy : dogmák, s lehet őket, getlenségé belőle a kö

»Már többszöröser tünknek, a érzetének h dokoltuk m terjedésének s a j t ó b a meg a szláv günk ellen lehetőségét. ház, a mely tatlan pap haza ellen, vetlen okát, lálásának t szava. tan h o g y a k ó n t u d a s z i a l k e t, h o g e l m e n j e n tudják tiszt gyar nemze »A sz sem nagyobb gunkról me

A „Debr

A

V

— Iste

jó isten ál

szava.

Ez volt

indulás per

egyetlen sze

A tant

tanának ne

mi szokatlan

varja vagy k

nyugalmából

tanának oly

teheti ki r

teheti ki r

nem teheti!

A mi

ember, s na

dói nem eng

kisérje. A t

lalva férje,

Arra

kullog a szo

miatt körme

legyet irtal

A tiszt

varra nyilik

Bálvány ur

távozó leány

tyák megtes

vel idősebb,

Tizzel

nem láttuk

novella nem

len pontosal

méltán szán